

РЕШЕНИЕ

№ 97

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 05 март 2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на седемнадесети февруари през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №62 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от РАЙОННА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА (РЗОК) - ПЕРНИК, против решение №778 от 20.10.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1109 по описа на съда за 2014 г.

С обжалваното решение е ОТМЕНЕНО наказателно постановление №166 от 17.07.2014 г. на Директор на РЗОК - ПЕРНИК, издадено срещу „МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ (МБАЛ) „***“, АД, гр. Перник, в качеството му на изпълнител на болнична медицинска помощ (ИБМП), с което:

1. за нарушение по чл. 55, ал. 2, т. 3 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) във вр. с чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО във вр. с чл. 182 и чл. 188, т. 6, б. „б“ и т. 8 от Национален рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Български лекарски съюз за 2014 г. (НРД) 2014 г.) във вр. с Приложение №16 към НРД 2014 г., точка II „Индикации за хоспитализация и лечение“, подточки 2 „Диагностично-лечебен алгоритъм“ и 4 „Дехоспитализация и определяне на следболничен режим“ по КП №102 и във вр. с чл. 105а, ал. 3 от ЗЗО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 (двеста) лв.;

2. за нарушение по чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО във вр. с чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО във вр. с чл. 182 и чл. 188, т. 6, б. „б“ и т. 8 от НРД 2014 г. във вр. с Приложение №16 към НРД 2014 г., точка II „Индикации за хоспитализация и лечение“, подточки 2 „Диагностично-лечебен алгоритъм“ и 4 „Дехоспитализация и определяне на следболничен режим“ по КП №103 и във вр. с чл. 105а, ал. 3 от ЗЗО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 (двеста) лв.;

3. за нарушение по чл. 55, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО, чл. 177, ал. 1, т. 1, т. 1 и чл. 188, т. 6, б. „а“ от НРД 2014 г. във вр. с Приложение №16 към НРД 2014 г., точка II „Индикации за хоспитализация и лечение“, подточка 1 „Индикации за хоспитализация“ по КП №102 и във вр. с чл. 105а, ал.

3 от 330 е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 (двеста) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е незаконосъобразно. Възразява срещу изводите на районния съд за ограничаване правото на защита на наказаното лице посредством посочването на множество правни норми, довело до неяснота какво точно нарушение е извършено. Твърди, че с поведението си наказаното дружество е нарушило именно посочените в НП нормативно разпоредби, което на свой ред като нарушение на условията и реда за оказване на медицинска помощ, регламентирани от НРД. Пледира за правилно и справедливо определени вид и размер на санкциите за процесните три нарушения. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция, като се произнесе по същество и потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от ю.к. Петкова. Поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба - „МБАЛ „***“ АД, ГР. ПЕРНИК пред съда се представлява от ю. к. Х.***. Възразява срещу жалбата като в депозиран писмен отговор пледира за ограничено право на защита в производството по налагане на административно наказание посредством посочването на множество нарушени нормативни разпоредби, довело до липса на яснота кое точно законово изискване е нарушено. Ответникът иска от касационния съд решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за правилност и законосъобразност на постановения съдебен акт. Предлага същият да бъде оставен в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване. Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 17.06.2014 г. при извършване на пълна медицинска проверка на МБАЛ „***, АД, гр. Перник - изпълнител на болнична медицинска помощ (ИБМП), лекари-контрольори от РЗОК - Перник при преглед на медицински документи „История на заболяване“ (ИЗ) с №№3975, 3754 и 3285 установили 3 нарушения във връзка с условията и реда за оказване на медицинска помощ, състоящи се в:

1. неспазени диагностично-лечебен алгоритъм и индикации за дехоспитализация по клинична пътека (КП) №102 за пациент П. В.*** с ИЗ №3975 поради:

- отразяване в „История на заболяването“ (ИЗ) и в направлението за хоспитализация на код по МКБ 10 J 13 (бронхопневмония, причинена от стрептокок пневмония), а епикризата е оформена с диагноза с код по МКБ 10 J 18 (бронхопневмония, неуточнена;
- неотразяване в ИЗ и в направлението за хоспитализация на придружаваща диагноза, въпреки установен с изследването „анемичен синдром“;
- не интерпретирани в ИЗ и в епикризата абнормни кръвни показатели (анемичен синдром), наличен още при приема на пациента на 13.04.2014 г.
- липса на отразяване в ИЗ и епикризата на етиологичното изясняване на анемичния синдром и евентуално превеждане за лечение и диагностично уточнение в специализирана болница, както и недокументирано да е проведено лечение на същия по време на престоя в ЛЗ.

2. неспазени диагностично-лечебен алгоритъм и индикации за дехоспитализация по КП №103 за пациент А. А.*** с ИЗ №3754 поради:

- неотразяване в ИЗ и в направлението за хоспитализация на придружаваща диагноза „анемичен синдром“ въпреки неговото установяване с клинични изследвания;
- не интерпретирани в ИЗ и в епикризата абнормни кръвни показатели (анемичен синдром), още при приема на пациента на 09.04.2014 г.;
- недокументирано в ИЗ и в епикризата етиологичното изясняване на анемичния синдром и евентуалното превеждане за лечение и диагностично уточнение в специализирана болница, както и недокументирано провеждано лечение за същия по време на престоя в лечебното заведение.

3. неспазени индикации за хоспитализация по клинична пътека №102 за пациент М. С.*** с ИЗ №3825 поради:

- липса на данни за: масивно засягане на белодробния паренхим едностранно или двустранно, сформирани на разпад в пневмоничен възпалителен инфилтрат, засягане на интерлобарната плевра или голямата плеврална кухина, обтурационен тип ателектаза;
- резултати от клинично-лабораторни изследвания в референтни стойности и без отклонения;
- липса на документирано в ИЗ и в епикризата на наличието на индикации за хоспитализация, съгласно алгоритъма на КП №102.

При така установеното по фактите решаващият първоинстанционен състав след служебно извършената проверка за процесуална законосъобразност на производството по налагане на административно наказание е приел от правна страна, че в същото са допуснати съществени процесуални нарушения, състоящи се в несъобразяване с правилата на чл. 42, т. 4 и 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 на ЗАНН касателно посочване в акта и издаденото въз основа на него НП на нарушените законови разпоредби. Районният съд е постановил, че посочването на множество нарушени правни

норми, относимо към всяко от процесните изпълнителни деяния е създадо неяснота у наказаното лице, тъй като всяка от тях създавала различно правно задължение, което на свой ред препятствало и съдебната проверка за правилно приложение на материалния закон и затруднявало подвеждането на поведението на наказаното лице под действието на точно определена правна норма. Така установеното районният съдия е окачествил като съществено ограничило правото на защита на наказаното лице и като съществено процесуално нарушение е обосновоало отмяната на наказателното постановление на процесуално основание без спорът да бъде разгледан в неговото същество.

Решението е неправилно.

Не се споделят мотивите на първата съдебна инстанция за отмяна на процесното наказателно постановление на посоченото основание. Районният съдия е направил своите изводи без връзка в доказателствата, приобщени по спора, в противоречие с приетото в решението за безспорно установено по фактите, както и несъответно на изискванията на ЗАНН досежно необходимост от прецизно и детайлно посочване в акта и НП на нарушените нормативни разпоредби именно с оглед реализиране в пълнота на правото на защита на нарушителите и правото им да знаят кои именно разпоредби на закона са нарушили, за да бъдат административно наказвани. В процесния случай, както в акта за установено нарушение, така и в издаденото въз основа на него наказателно постановление, са описани детайлно и ясно три отделни нарушения на условията и реда за оказване на отделните видове медицинска помощ по чл. 45 от ЗЗО, съдържащи се в НРД (чл. 55, ал. 2, т. 3 във вр. с т. 2 от ЗЗО), извършени от МБАЛ „РАХИЛА АНГЕЛОВА, АД, гр. Перник, конкретно:

1. дружеството, като ИБМП, не е спазило, при извършвано лечение на пациент с ИЗ №3975, диагностично-лечебния алгоритъм (чл. 188, т. 6, б.„б“ от НРД 2014) и индикациите за дехоспитализация по КП (чл. 188, т. 8 от НРД 2014), които са задължителни и основни компоненти на КП (в случая КП №102 от Приложение №16 към НРД 2014, част II, точки 2 и 4), приложими от ИБМП съгласно разпоредбата на чл. 182 от НРД 2014 г.

2. дружеството, като ИБМП, не е спазило, при извършено лечение на пациент с ИЗ №3754, диагностично-лечебният алгоритъм (чл. 188, т. 6, б.„б“ от НРД 2014 г.) и индикациите за дехоспитализация по КП (чл. 188, т. 8 от НРД 2014 г.), които са задължителни и основни компоненти на КП (в случая КП №103 от Приложение №16 към НРД 2014 г., част II, т. 2 и 4), приложими от ИБМП съгласно разпоредбата на чл. 182 от НРД 2014 г.

3. дружеството, като ИБМП, не е съобразило по отношение на пациент с ИЗ №3825, ЗОЛ с непрекъснати здравноосигурителни права (чл. 177, ал. 1, т. 1 от НРД 2014 г.), наличие на индикации за хоспитализация (чл. 188, т. 6, б.„а“ от НРД 2014 г.), които са задължителен и основен компонент на КП (в случая КП №102 от Приложение №16 към НРД 2014 г., част II, т. 1)

Така детайлно описаните изпълнителни деяния, обосновани в относими нормативни разпоредби, регламентиращи именно условията и реда за оказване на медицинска помощ, като административно наказуеми съгласно чл. 105а, ал. 3 от ЗЗО, безспорно са административни нарушения в смисъла на чл. 6 от ЗАНН.

Горното обосновава извод за допуснато от първата съдебна инстанция съществено процесуално нарушение, което се явява касационно основание за отмяна на постановения съдебен акт на основание чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 на ЗАНН. В решението липсват изводи по същество във връзка с дължимата от районния съд цялостна служебна

проверка включително относно авторството на нарушенията, тяхната правна квалификация, съставомерността на деянията, както като административни нарушения, така и по посочените за нарушени разпоредби на закона, законосъобразност и справедливост на наложените по вид и размер наказания. Липсата на произнасяне по съществото на спора и приложимия, съответно правилно приложен или не, във връзка с установеното по фактите, материален закон, както ограничава съществено процесуалното право на наказаното лице да получи съдебна защита на две инстанции, така е и пречка за осъществяване на касационната служебна проверка на посоченото основание.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК във вр. с чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №778 от 20.10.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1109 по описа на съда за 2014 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд - Перник при съобразяване с мотивите, изложени в настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/